

STICHTING VRIENDEN VAN DE BOVENKERKSE URBANUS

Excursie 12 april 2025

Bonifatiuskerk Almere/De Groene kathedraal/St. Vitus
Blaricum/St. Vitus Hilversum

St. Bonifatiuskerk Almere

In 2020 wordt de allereerste Rooms-katholieke kerk in Almere opgeleverd; de St. Bonifatiuskerk. De kerk is 'in de stijl van' Dom Hans van der Laan, een Benedictijner monnik-architect (1904 – 1991). Hij doceert kerkelijke bouwkunst in Den Bosch en daarom wordt zijn architectuurstijl ook wel de 'Bossche School' genoemd. Hij zocht naar algemeen geldende architectonische maatsystemen en ontwikkelde een verhoudingensysteem op basis van de Gulden Snede. Bij van der Laan is de dikte van de muur de kleinste maateenheid; alle andere maten zijn daarvan afgeleid. Hij is de uitvinder van het 'plastische getal'. 'Een ruimte met goede verhoudingen was het waard om aan God te worden toegewijd'. Pas op 53-jarige leeftijd maakt hij zijn eerste kerkontwerp. Bouwwerken van hem zijn de St. Jozefkapel in Helmond (1948), het klooster St. Benedictusberg in Vaals (1956-1968), de Willibrorduskerk in Almelo (1964 en gesloopt in 2005) en de abdij van Roosenberg in België (1975). In Maarssen staat een klooster van zijn hand op Buitenplaats Doornburgh (1966).

Klooster in Maarssen

'Een ruimte met goede verhoudingen was geschikt om aan God te worden toegewijd; een rustgevende, uitgebalanceerde architectuur die uitnodigt tot bezinning en gebed'.

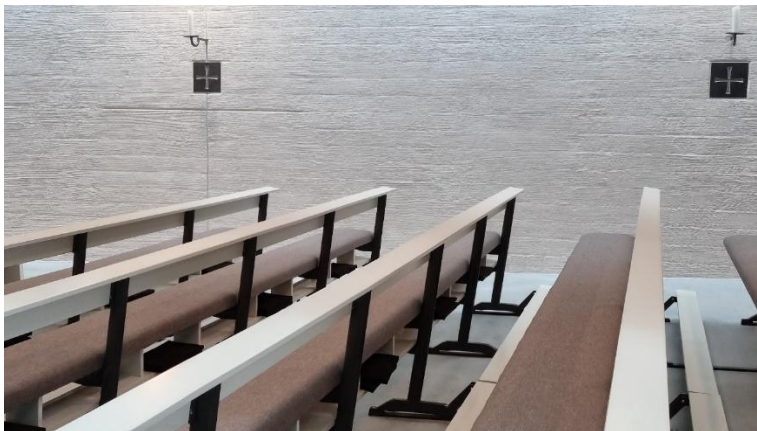
Alle vormen zijn recht, bogen ontbreken. Er valt veel licht naar binnen, lucht en bomen van buiten moeten zichtbaar zijn. Middenschip en zijbeuken hebben vlakke, houten plafonds. Er is geen toegevoegde ornamentiek. De Bonifatiuskerk voldoet aan al deze eisen, behalve de 'ronde vorm' in de 4 uitbouwen van de kerk.

Wanneer je de kerk binnengaat sta je iets hoger dan het koor; de vloer is licht aflopend richting koor. De kerk is 14 meter hoog in de kleuren wit, grijs en beton. De houten plafonds zorgen voor een warme toevoeging in het kleurenpalet. Aan de wanden hangen 12 apostelkruisen met een kandelaar, aan beide wanden 6.

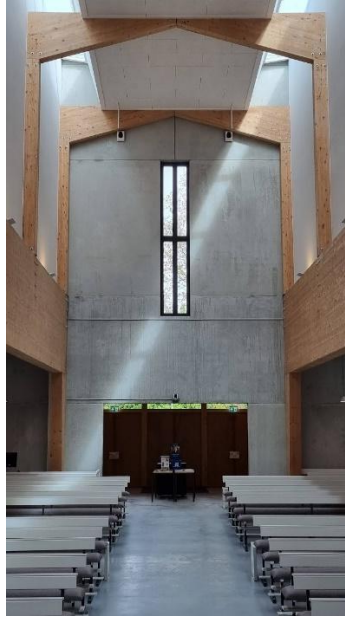

Boven het altaar hangt een groot houten Latijns kruis, buiten staat boven op de kerk een Grieks kruis.

De kerk heeft de beschikking gekregen over de kerkbanken van de H. Geestkerk in Amstelveen. Deze banken zijn geheel blank geschuurd, wit geschilderd en de zittingen zijn gestoffeerd. Ze schitteren als nieuw in deze kerk!

Onder de altaartafel staat een abstracte reliekhouders met daarin 4 relieken, o.a. van Lidwina van Schiedam en Bonifatius. Daarachter een modern tabernakel. Tegenover de godslamp hangt een prachtig beeldje van Bonifatius met in zijn handende bijbel afwerend boven zijn hoofd. Het orgel is afkomstig uit de katholieke kerk van Wolvega en is helemaal opgeknapt en in kleur aangepast aan het interieur. De lampen zijn zeer eenvoudig van lijn, bijna industrieel van stijl.

De kerk heeft een prachtige lichtinval als de zon schijnt. Een waardvol kunstwerk in de kerk is een geschilderde fries van de artiest Theodore Strawinsky.

Fries met 25 gebeurtenissen uit het leven van Jezus

Theodore Strawinsky (1907 – 1989), zoon van de beroemde componist Igor Strawinsky, is een bekende schilder uit de 20^e eeuw. In het begin van de eeuw leert hij in Parijs vele moderne schilders kennen zoals Pablo Picasso. Hij heeft van der Laan in 1955 leren kennen.

De bruiloft van Kana, nr. 4 van het fries

In opdracht van Dom Hans van der Laan schildert hij in 1968 een fries van 1.20 m hoogte en 72 m. lengte met 25 gebeurtenissen uit het leven van Jezus voor de Willibrorduskerk in Almelo. De kerk is helemaal in stijl van de 'Bossche School'. Hij heeft 3 maanden aan het fries gewerkt. In 2005 wordt de kerk gesloten en net voor de sloop wordt het fries van Strawinsky van de muur gehaald. Het is geen fresco maar een schildering op de muur. Met de Italiaanse lijm colette wordt de hele muurschildering ingesmeerd en bedekt met kaasdoek waarna er linnen achter wordt

geplaatst. De schildering trekt langzaam in het doek. Na 2 weken indrogen is het daarna van de muur genomen. Het fries wordt in delen van 2,40 m opgeslagen in Nijverdal. En nu is het dan – na 20 jaar – op een nieuwe locatie aangebracht.

Jezus en de vissers, nr. 3 van het fries

Een overzicht van de 25 voorstellingen:

1. De doop in de Jordaan
2. De Verzoeking in de woestijn
3. Jezus en de vissende mannen
4. Bruiloft te Kana
5. Jezus en de vrouw bij de put
6. Jezus als leraar/de Bergrede
7. Genezing van de lamme
8. Jezus slaapt in de storm
9. Jezus spreekt tot zijn leerlingen
10. Zwinden stormden langs de helling de zee in
11. Wonderbaarlijke brood- en visvermenigvuldiging
12. Petrus riep: 'Heer redt mij'
13. Belijdenis van Petrus
14. De gedaanteverandering op de berg Tabor
15. Laat de kinderen tot mij komen
16. Zacheus wordt uit de boom geroepen
17. Jezus en de overspelige vrouw
18. Genezing van de blinde
19. Opwekking van Lazarus
20. Maria zalft de voeten van Jezus
21. Intocht in Jeruzalem
22. Verdrijving uit de tempel
23. De vijgenboom
24. De voetwassing
25. Het Laatste Avondmaal

De Groene kathedraal

De Groene kathedraal is een project van kunstenaar Marinus Boezem. De plattegrond van de kathedraal van Reims is op ware grootte nagebootst door aanplant van populieren. In het veld ernaast is dezelfde vorm gecreëerd in de vorm van een uitsparing in de aanplant van eiken en haagbeuken.

Marinus Boezem ontwierp dit "Gotisch Groeiproject" in 1978. De gemeente Almere besloot in april 1987 tot uitvoering van het plan van Boezem. Er werden 178 populieren geplant die op den duur tezamen deze groene, op een gotische kathedraal gelijkende, creatie zouden gaan vormen. In 1996 waren de populieren hoog genoeg om De Groene Kathedraal open te stellen voor publiek. De gebruikte populieren zijn Italiaanse populieren. De natuurlijke kathedraal is 150 meter lang en 75 meter breed. De populieren zijn geplant op de punten waar in de echte kathedraal de zuilen staan. In 1996 werden de betonnen paden voltooid, die de kruisribben van de gotische gewelven verbeelden.

Het oorspronkelijke idee was dat dit landschapskunstwerk op natuurlijke wijze af zou sterven en tot ruïne zou verworden. In 2018 is de kunstenaar van mening veranderd. Na de januaristorm van dat jaar was een aantal bomen omgewaaid en werd de staat van het kunstwerk onderzocht in aanwezigheid van de kunstenaar. Hierbij sprak de kunstenaar de wens uit om het kunstwerk toch te behouden; "Ik heb het altijd een fantastisch idee gevonden als mijn kathedraal ooit in bewoond gebied terecht zou komen. Toen ik er onlangs heen reed, zag ik dat er percelen werden verkocht waar je zelf je huis op mag bouwen. In de toekomst komt de kathedraal dus in het midden van de gemeenschap te staan."

Sint-Vituskerk Blaricum

De St. Vituskerk in Blaricum is één van de 4 Vituskerken in het Gooi naast die van Bussum, Naarden en Hilversum. Pierre Cuypers maakt het ontwerp in 1863; het is een driebeukige kruiskerk met een breed middenschip, overwelfd door een houten tongewelf. De kerk staat op een schilderachtige, landelijke plek, enigszins aan de zijkant van het dorp, op de plaats van de oude schuilkerk. De achzijdige toren wordt begeleid door 4 hoektorentjes en lijkt op de kerktoren van de Ewaldenkerk in Druten. De kerk wordt ingewijd op 2 mei 1871. Door zijn evenwicht en eenheid van bouw werd de kerk als één van de mooiste dorpskerken beschouwd die in de 19e eeuw zijn gebouwd. De meubels en decoratie werden geproduceerd door Cuypers & Co. en bestonden uit een preekstoel, altaren, communiebank, kroonluchter en tabernakelkast. Vanaf 1919 heeft Jos Cuypers de leiding over de decoratie. In 2004 is er een uitgebreide restauratie. Bij deze restauratie worden de drie ramen in de apsis van het priesterkoor 'geopend', die in 1941 waren dichtgemetseld. Toen is ook het orgel naar beneden gekomen en linksvoor in het transept geplaatst. Naast de kerk staat de pastorie, een begraafplaats en een pastorietaan waar jaarlijks een sacramentsprocessie wordt gehouden. De toren van de kerk is een gemeentelijk monument.

Voor de kerk staat het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima, opgericht iets na de Tweede Wereldoorlog. Tijdens die oorlog deden de parochianen een belofte: als ze van het oorlogsgeweld bevrijd bleven, zouden ze een standbeeld oprichten ter ere van haar. Onze Lieve-Vrouw van Fátima is de aanduiding van Maria, die in 1917 zes keer verscheen aan de drie herderskinderen

Omdat de kerk in het begin van de 20^e eeuw te klein werd is het gebouw uitgebreid in de jaren '30. De toren, apsis en transepten bleven hetzelfde maar het hele middenschip werd verbreed. De architect C.A. Hardeman (1893 – 1963) maakte een indrukwekkende overspanning van baksteengewelven. Door de wijde spitsbogen heeft hij een prachtige ruimte geschapen en iedere kerkganger heeft een onbelemmerd uitzicht op het altaar. De kerk biedt dan plaats aan 760 mensen.

Pastorie; ook van architect Hardeman, die de oude pastorie van Cuypers uit 1871 verving

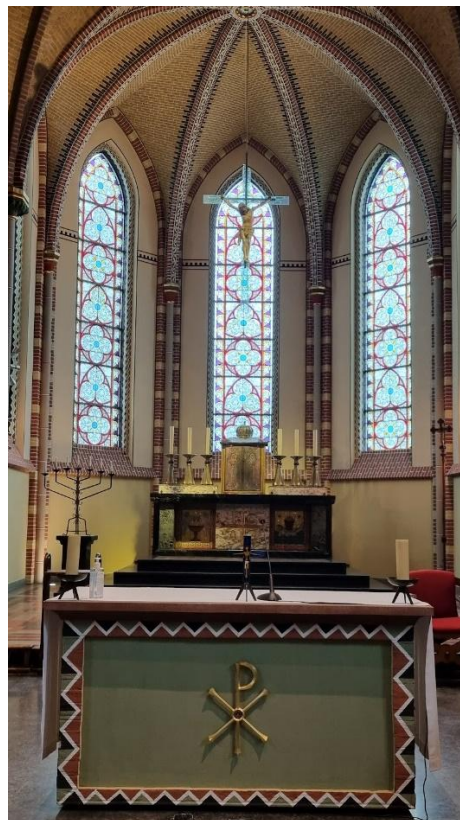
Het verbreed middenschip met een gemetseld bogendak met prachtige bakstenen gewelven

Het verbrede middenschip met 4 traveeën, gezien vanaf de begraafplaats

Orgel

Het Maarschalkerweerdorgel dateert van 1874, 3 jaar na de inzegening van de kerk. Het is in 1969 uitgebreid en in 1995 grondig gerestaureerd. In 2004 is de orgelkast weer voorzien van de oorspronkelijke kleuren en is het in het linker transept geplaatst.

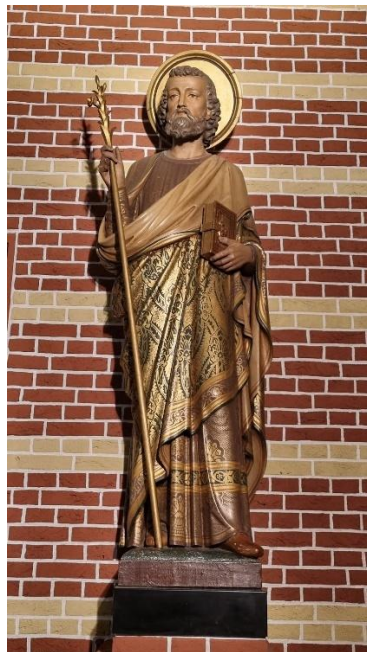
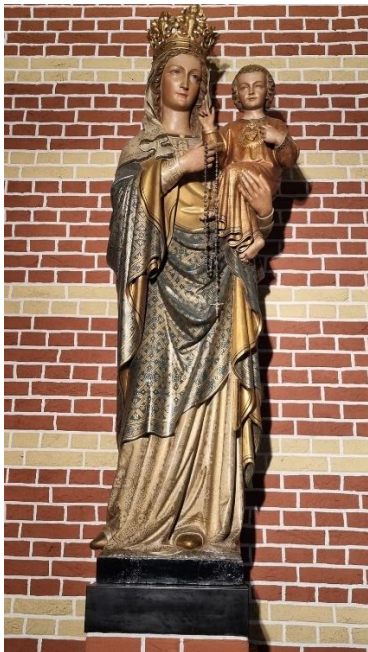

Links het Maarschalkerweerdorgel, rechts het priesterkoor met de 'geopende' ramen uit 2004

Op het priesterkoor staat het hoogaltaar; deze verving het oude altaar van Cuypers dat ernstig beschadigd raakte bij een inbraak in het begin van de 20^e eeuw. Delen van dit altaar staan in het portaal. Er hangt een kruisbeeld van lindehout uit 1850 op glas. Het is een ontwerp van P. van Vliet uit 2004. De altaartafel is gemaakt van een grote roodbruine altaarsteen, die in 1934 onder de ingang van de NH Kerk in Blaricum is gevonden. De altaarsteen is daar bij de 'omgang' in de 16^e eeuw terechtgekomen.

Maria- en Jozefbeelden

Het Mariabeeld en het Jozefbeeld staan op de plaatsen van de voormalige Maria- en Jozefaltaren. Ze zijn niet van Cuypers maar komen uit de werkplaats van Mengelberg. Ze dateren uit 1880 en zijn rijk gepolychromeerd (beschilderd).

Ramen in de transepten

In beide transepten zijn 3 indrukwekkende glas-in-loodramen te zien. Ze zijn van Jan Oosterman (1876 – 1963), uitgevoerd in prachtige geel- en blauwtinten in art deco stijl. Oosterman woonde van 1910 tot enkele jaren voor zijn dood in Blaricum. Hij werd bekend als kerkschilder (wand- en plafondschilderingen), maar ontwierp ook tegeltableaus en glas-in-loodramen. Hij werkte vooral voor Brabantse kerken. Deze ramen zijn gemaakt in 1926. Op het raam in het linker transept zijn 3 heiligen verbeeld die gezorgd hebben voor de kerstening van ons land; Bonifatius, Willibrordus en Servatius. Ze gaan nu een beetje verloren achter het orgel. In de ramen van het rechtertransept zien we bovenaan de symbolen van alpha, kruis en omega. Daaronder Abraham met zijn offermes, Mozes met de tien geboden en Izaak staande voor de vlammen van het offer, onderin Isias en Malachias. Ook de

kruiswegstaties uit 1944 zijn van de hand van Jan Oosterman. Het zijn olieverfschilderijtjes op paneel.

Piëta en Sint-Vitus

Deze eikenhouten Piëta kent een bewogen geschiedenis. Het laatmiddeleeuwse beeld dateert uit de jaren 1480 -1500. Tijdens de beeldenstorm is het beeld van Maria met haar zoon Jezus, naar men zegt, door parochianen uit een kerk in Huizen gered en daarna verstopt in de Koedijk te Blaricum. Rond 1850 vond een boer het beeld bij toeval terug tijdens werkzaamheden aan de dijk. Eerder bewaarde hij het in

zijn boerderij. De pastoor overreedde hem het beeld aan de kerk te schenken. Het beeld is uitvoerig gerestaureerd wat je kunt zien in de armen van Christus.

Het beeld van Sint-Vitus stamt uit de 18^e eeuw en in rococo kleuren beschilderd. Dit beeld is al afkomstig uit de Thomaskerk in huizen en is uit de vuilcontainer gered...

Biechtstoelen

Achter in de kerk staan 2 preekstoelen. Oorspronkelijk stonden zij aan de beide zijkanten van het middenschip. Ze zijn uit het atelier van Cuypers en dateren uit 1880. De eikenhouten biechtstoelen zijn – zeker in vergelijking met andere biechtstoelen van het atelier van Cuypers – zeer royaal en overdadig gedecoreerd. Er zijn prachtig uitgevoerde details in te zien.

Hoofdportaal

Het plafond van het hoofdportaal is in de typische oorspronkelijke neogotische kleuren gerestaureerd in 2004. De kroonluchter is één van de 6 kroonluchters uit de kerk, die dateren uit 1926. Aan de rechterkant staan vier reliëfs van het oude hoofdaltaar uit 1871. Zij stellen voor; het Laatste Avondmaal, de Voetwassing, het Offer van Abraham en de offers van Kaïn en Abel. De laatste 2 zien we ook in het basement van het hoofdaltaar in Bovenkerk, ook in reliëf, maar dan niet beschilderd.

Vitus en Antonius

Achter in de kerk staan voor de laatste pijlers twee beelden uit het atelier van Cuypers. Het zijn Sint-Vitus en Antonius van Padua. De beelden dateren uit 1914 – 1916. Opvallend is dat zij niet gepolychromeerd zijn (beschilderd).

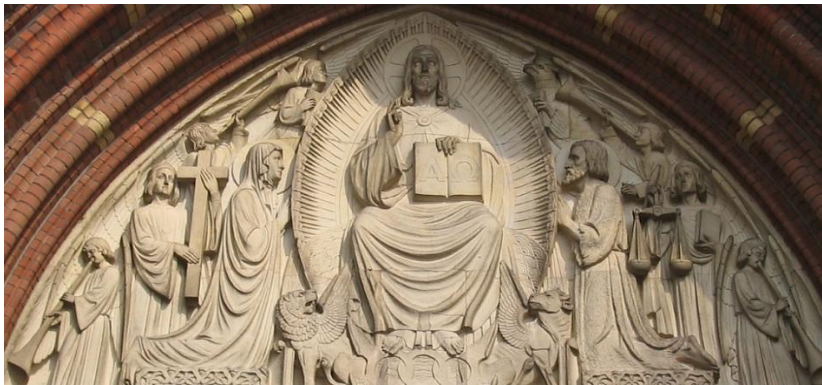
St. Vituskerk Hilversum

In 1887 bleek de oude St. Vituskerk (gebouwd in 1786 en uitgebreid in 1853) veel te klein voor alle parochianen. Pierre Cuypers, architect van het bisdom Haarlem, komt in 1889 met het plan voor een nieuwe kerk voor 225.000 gulden. Het is een plan voor grote kerk (zonder toren) en pastorie. De eerste steen wordt gelegd op 12 mei 1891. Maar de parochianen willen graag een toren en een inzamelingsactie zorgt voor het benodigde geld. Het ontwerp van Pierre Cuypers wordt uitgewerkt door zijn zoon Joseph en de bouw wordt begeleid door de (later beroemde) architect de Bazel. Van 2003 tot 2010 is de kerk gerestaureerd. Er kunnen maar liefst 1800 mensen in en de kerk bezit de hoogste neogotische toren in Nederland van 98 meter. De kerk vormt een hoogtepunt in de latere periode uit de carrière van Cuypers, en is één van zijn grootste kerken (98m lang), een 'kathedraal op de hei'! Het schip is voor het grootste deel vijfbeukig.

De verering van Sint-Vitus in het Gooi dateert van de 10e eeuw. In de tijd van Pepijn de Korte was het gebeente van St. Vitus naar de abdij van St. Denis in Parijs overgebracht. Toen in Duitsland het klooster Corvey werd gesticht, is zijn gebeente in een plechtige stoet naar het klooster gebracht. Sindsdien is in heel Saksenland de verering voor St. Vitus algemeen geworden. Naardingenland (het Gooi) hoorde toen bij het landgoed van graaf Wichman in Elten en is dus via hem hier beland. Vitus is de noodhelper tegen brand en bliksemgevaar.

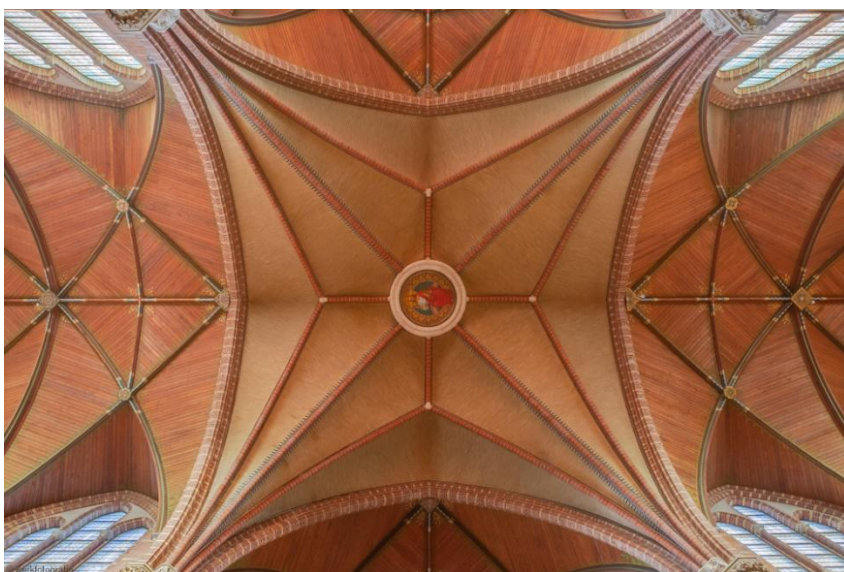

De architectuur van de kerk is ontleend aan de Noord-Franse, Hollandse en Engelse gotiek. Het koor en de transepten hebben gemetselde gewelven, het schip heeft een houten gewelf. Dit houten netgewelf is geïnspireerd op Sint-Bavokerk in Haarlem. De Engelse invloed is te zien in de drielichtlancetvensters in het schip en de vijflichtlancetvensters aan het einde van de transepten. De kerk is hoofdzakelijk in baksteen uitgevoerd met kleureffecten rood, geel, bruin en wat groen door de natuurlijke kleuren van de materialen.

Het timpaan boven de ingang is door een schenking aangebracht in 1922 met een tronende Christus en de symbolen alfa en omega, de 4 symbolen van de evangelisten, knielende Maria en Jozef en 2 engelen met een weegschaal en een kruis. Onder het timpaan een 'statue-colonne' van St. Vitus uit 1905.

Het bijzondere van de kerk is de inrichting van het 12 m brede middenschip, overdekt door een houten stergewelf. Het priesterkoor, dat 85 cm hoger ligt dan de kerkvloer, vormt een halve twaalfhoek. De omgang wordt begrensd door 8 grijze monolieten (zuilen uit één stuk). De kerk heeft een traditionele drieverdeling in zuilenrij, (vals) triforium en lichtbeuk.

Het houten stergewelf met in de kruising een complex gemetseld gewelf

De inrichting van de kerk is sterk symbolisch bepaald. Aan de linkerzijde van de kerk staan alle vrouwelijke heiligenbeelden; aan de rechterkant alle mannelijke heiligen. De 24 pilaren staan voor de 12 stammen van Israël en de 12 apostelen. De 4 grote pilaren staan voor de 4 evangelisten en op de hoeksteen staat Christus. Bij het 100-jarige bestaan van de kerk is het laatste raam geschonken met Maria voor de kinderen van Fatima. Het is afkomstig uit de O.L. Vrouwekerk van Goede Raad. Verder valst de kerk op door de vele kleurrijke bakstenen die zijn gebruikt.

Hoofdaltaar

Drie altaren zijn van Mengelberg, slechts één van Cuypers! Het hoogaltaar is een creatie van F. W. Mengelberg. Dat was het resultaat van een prijsvraag die de schenker van het altaar, Josepha Maassen, had uitgeschreven. Pierre Cuypers' ontwerp deed ook mee, maar won niet. Het is van wit mergelsteen – 'canne pierre' – genaamd naar het Belgische dorpje Canne, waar de steen wordt gewonnen. De kolommen en altaarsteen zijn van groen marmer. Op het altaar staan beelden van oudtestamentische personen zoals Simeon en Johannes de Doper, daarnaast afbeeldingen van de Bruiloft van Kana en de Wonderbare Broodvermenigvuldiging. Aan de voorkant ook nog Melchisedech, Abel, Aaron, Salomo, Isaak, Mozes en David. Mengelberg heeft met dit altaar het ontstaan van de eredienst uitgebeeld. In 1906 werden 2 vleugeldeuren aangebracht met de Mannaregen in de woestijn en Mozes die water de rots slaat. In een halve cirkel achter het altaar zijn nu weer 12 muurschilderingen met musicerende engelen te zien; deze waren in 1965 wit overschilderd.

Vitusaltaar

Aan de linkerkant staat het Vitusaltaar, een ontwerp van Pierre Cuypers en geplaatst in 1895. Hierop is de heilige Vitus afgebeeld in een vat kokende olie, terwijl hij bidt en keizer Diocletianus toekijkt. Links en rechts zijn de 14 noodhelpers afgebeeld. Erboven een glas-in-loodraam naar ontwerp van Cuypers met Vitus en de noodhelpers in een Goois heidellandschap.

Maria-altaar

Rechts van het Vitusaltaar staat het Maria-altaar, ook gemaakt door F. W. Mengelberg, geplaatst in 1894. Onder de altaarsteen een reliëf met het sterfbed van Maria met de 12 apostelen rondom het bed. Erboven Maria met Kind, omgeven door heiligen en de schenkers van het altaar.

Jozefaltaar

Ook dit altaar is van Mengelberg uit 1894; het is soberder van opzet dan het Maria-altaar. In de 2 nissen zijn opgesteld Jozef, met lelie en winkelhaak en Joachim, met staf en een korfje duiven. Aan de buitenzijde Johannes de Evangelist en Maria Magdalena. Aan de voorzijde is de dood van Jozef uitgebeeld (apocrief!). Op de muur rechts van het altaar twee muurschilderingen: de engel die aan Jozef in zijn droom verschijnt en de vlucht naar Egypte.

Antoniusaltaar

Dit altaar is toegewijd aan Antonius van Padua en is ook van Mengelberg. Het is van witte steen en met goud versierd. Links en rechts van het Antoniusbeeld gebeurtenissen uit zijn leven. Links van het altaar Franciscus van Assisi met de stigmata (wondtekenen van Christus) en recht Bonaventura met kardinaalshoed en staand kruis. Erboven een glas-in-loodraam met Paus Leo XIII in 1893.

Kruiswegstaties

In de kerk hangen 18 schilderijen, die alle zijn gemaakt door de Hilversumse kunstschilder Antonius Brouwer. De stijl is nogal classicistisch. Deze 14 kruiswegstaties schilderde hij al in 1860 in München. De geldschieters voor de staties heeft hij op de 12^e statie verbeeld aan de linkerkant. De staties hebben nog in de oude kerk gehangen. In 1981 zijn ze gerestaureerd. Links voorin hangen 2 schilderijen uit 1857 met de heilige Vicentius en Maria Onbevlekt Ontvangen. Ze hebben vroeger op de zijaltaren gehangen. Achterin de kerk hangen nog 2 schilderijen met de Bergrede en Jezus bij Simon. Deze dateren uit 1886.

Beelden

De 2 opvallendste beelden zijn die van de Maagd Maria en Sint Vitus. Deze stonden al in de oude kerk. Beide beelden zijn in 1990 gerestaureerd. De Piëta van witte zandsteen is uit 1921. Het komt uit de werkplaats van Cuypers. Op de koorzolder staan nog 2 beelden van Cuypers; Sint Cecilia en Sint Gregorius de Grote; beide betrokken bij de muziek.

Gebrandschilderde ramen

De oudste ramen zijn die in het hoogaltaar. Deze 5 ramen werden geplaatst in 1892. Ze zijn van de firma Nicolas uit Roermond, in opdracht van Cuypers. Elk raam bestaat uit 3 delen; het bovendeeel beeldt de heilsgeschiedenis uit, het middendeel fragmenten uit het Nieuwe Testament, het onderdeel fragmenten uit het Oude Testament.

Eerste raam	Christus en de Emmaüsgangers
	Ecce Homo
	Mannaregen in de woestijn
Tweede raam	Verrijzenis
	Christus voor Pilatus
	Jonas en de walvis
Derde raam	Heilige Drievuldigheid
	Laatste Avondmaal
	Offer van Melchisedech
Vierde raam	Maria Magdalena die Christus' voeten zalft

	Intocht in Jeruzalem
	Ark van Noach
Vijfde raam	Opwekking van Lazarus
	Bergrede
	Zondeval van Adem en Eva

Onder deze ramen 7 ramen met afbeeldingen van profeten uit het Oude testament; vanaf rechts Ezechiël, Jeremia, Jesaja, Daniel, Malakias, Sofonias en Mikeas.

Boven en achter de orgelkast bevinden zich ramen die in 1901 zijn geplaatst. Hierop worden de Zondeval en de Verlossing afgebeeld met 8 kloosterstichters en 8 dragers van de Heilsboodschap. Aan de andere zijde van het transept is de aanbidding van de H. Drie-eenheid met de Koningen van Israël en de Apostelen te zien. Ook zijn de wapens van Hilversum en Noord – Holland afgebeeld en die van de Paus en de aartsbisschop van Utrecht.

Boven de zijingang van de sacristie bevindt zich een raam met de Intocht van Christus in Jeruzalem. Rechtsboven het Jozefaltaar bevindt zich een raam met de Boom van Jesse. Boven het altaar zelf afbeeldingen van St. Jozef. Onderaan staat Jesse, de vader van koning David en boven in het Heilige Huisgezin van Nazareth. Boven het Maria-altaar zijn ramen met voorstellingen van Maria. Links en rechts halverwege de kerk bevinden zich 7 gebrandschilderde ramen waarop de 7 sacramenten zijn verbeeld. Rechts het Doopsel, Vormsel, Eucharistie en boven de piëta de Biecht. Links de Ziekenzalving, het Priesterschap en het Huwelijk. Alle ramen zijn geschonken door dankbare parochianen. De ontwerpen zijn van de werkplaats van Cuypers en ze zijn gemaakt door de firma Nicolas. Achterin de kerk hangen links en rechts 14 ramen van de glazenier Henri Charles Jonas (1878 – 1944). Hierin is de geloofsbelijdenis van de christenmens uitgebeeld. Het is eigenlijk het 'Onze Vader', verdeeld over de afzonderlijke ramen.

Doopkapel

Achterin de kerk bevindt zich de doopkapel. Hierin staat een bronzen doopvont van E. E. Georges uit 1860. Deze stond dus al in de oude kerk. Op de vloer zijn in tegels de vier stromen van het paradijs te zien; Eufraat, Tigris, Gichon en Pisjon. De muren zijn in 1924 versierd met tegelranden en tableaux met voorstellingen; het doopsel van de Ethiopiër, de doortocht door de Rode Zee, de zondeval van Adam en Eva en de uitdrijving van Adam en Eva uit het paradijs. Het smeedijzeren hek voor de kapel is van Cuypers uit 1896. Rechts op de muur een schildering van Christoffel met het Jezuskind op zijn schouders. De doopkapel wordt niet meer voor de doop gebruikt.

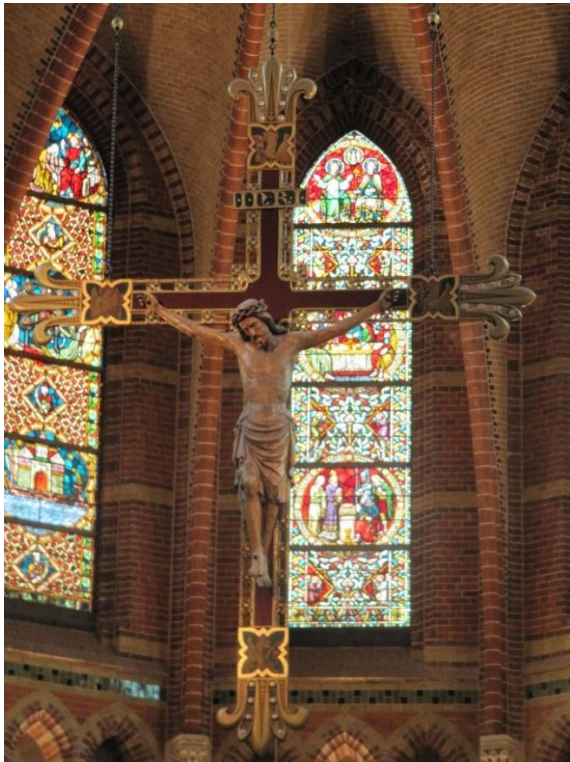
Mariakapel

Rechtsachter in de kerk is een Mariakapel, pas na de Tweede Wereldoorlog ingericht. Het is een dankkapel voor Maria dat Hilversum gespaard was gebleven voor het oorlogsgeweld en ook als monument voor hen die vielen voor het vaderland. Het reliëf is van Mari Andriessen uit 1951, die ook de Dokwerker in Amsterdam maakte. De gebrandschilderde ramen zijn van Reimond Kimpe uit 1952 met de smarten van Maria.

Orgel en preekstoel

Het orgel van Matthias van den Brink dateert uit 1859 en komt dus uit de oude kerk. Het is in 1893 herplaatst door de Utrechtse orgelbouwer Maarschalkerweerd. In 1969-1970 is het naar voren geplaatst en gerestaureerd.

De vier biechtstoelen zijn uit 1965 met beeldjes van Pastoor van Ars, Johannes Nepomuk, Petrus en Maria Magdalena.